

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๓๕ ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์สินนั้นเป็นที่สักการะบูชาของประชาชนหรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปหรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

เดิม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

“ มาตรา ๓๓๕ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์
ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่น
บาท

ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ดังที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำความต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสาม
หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้
อันรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุก
ตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้
อันรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้า
ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้
อันถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
หรือจำคุกยี่สิบปี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔๐ ทวิ แห่ง
ประมวลกฎหมายอาญา

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

“มาตรา ๓๔๐ ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสองด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำแม้แต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อันรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี

ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อันรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้อาวุธ ใช้อาวุธระเบิดหรือกระทำทรามาน ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

ถ้าการปล้นทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดจะวางโทษประหารชีวิต”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ถ้าการกระทำความผิดฐานรับของโจรนั้น ได้กระทำความผิดอันได้มาโดยการลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือชิงทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ หรือการปล้นทรัพย์สินตามมาตรา ๓๓๐ ทวิ ผู้กระทำความผิดจะวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๖๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๓๖๐ ทวิ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ที่ประดิษฐานอยู่ในสถานที่ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในประเทศทำให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้มีผู้ร่ำรวยล้นเกล้าพระพุทธรูปอันล้ำค่าซึ่งเป็นที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชนและมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ ตามวิวัฒนาการและพิพิธภัณฑสถานไปเป็นจำนวนมาก บางแห่งเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของแต่ละจังหวัดซึ่งทำให้ประชาชนในถิ่นนั้นเศร้าสลดใจในต่อการขาดวัตถุซึ่งมีสิ่งดีเคารพบูชาในทางพุทธศาสนาไปอย่างมาก ซึ่งทำให้บางแห่งการลอบลักพระพุทธรูปนั้น ได้กระทำการแสดงถึงความโหดร้ายทารุณไว้สักระยะอย่างหนัก เช่น ตัดมาเสีกรพระพุทธรูปไปลงหลุมแต่องค์พระ นี้ว่าเป็นการเสื่อมเสียแก่ชาติบ้านเมืองและเป็นผลเสียหายแก่พุทธศาสนา โดยไม่นึกถึงสาเหตุตามบัญญัติอาชญากรรมประเภทนี้สมควร จะได้รับโทษหนักกว่าการกระทำต่อทรัพย์สินสาธารณะของส่วนบุคคลรวมทั้งผู้รับของโจร และผู้ส่งออกต่างประเทศด้วย จะอาศัยความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเดิมโทษก็เบามาก ไม่เป็นการป้องกันได้เพียงพอ โดยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหนืออื่นทั้งนี้และรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินอันล้ำค่าของชาตินี้ให้มีการลอบลักเอาไปต่างประเทศเสียหมดก่อนที่จะสายเกินไป